

Vinyes i vinyaters a Caldes d'Estrac.

Caldes, un poble mariner al bell mig de la comarca del Maresme, un dels termes municipals més petits de Catalunya que no arriba a 1 km².

A la vora del Mediterrani, bressol de tantes cultures, protegit per la *Serralada litoral*, des de l'origen havia basat els seus mitjans d'existència en l'agricultura i la pesca. Després, s'hi va afegir un element fonamental al llarg de la història recent que va situar Caldes en el mapa, es tracta del doll de les seves aigües termals.

El punt informatiu, però, està pensat per retre homenatge a la pagesia i en particular a les famílies que, des de temps llunyans, varen treballar les vinyes que dibuixaven el paisatge de l'entorn del poble.

Aquesta premsa ha estat recuperada de la casa dels Riera -coneguda amb el sobrenom de "Can Paianu" -, família que, en els últims anys, la composaven tres germans: l'Esteve, en Josep i en Salvador que vivien al carrer Major número 7-11 del nucli antic de Caldes.

Hem fet una recerca de les famílies que en els darrers temps encara conreaven vinyes, la majoria de les quals estaven situades dins dels termes de pobles veïns degut a petita extensió del municipi.

El primer document escrit que fa referència a les vinyes data de 1574, hi consta que el propietari de la casa anomenada “Can Sans”, situada al carrer Major 38, a Dalt de Caldes, 'D. Baltasar Gerónima Viladomat', produïa i comercialitzava els seus vins. A l'arxiu familiar també hi ha constància de la compra de terres destinades a la plantació de ceps, el gener de 1698.

L'activitat econòmica de “Can Sans” va cessar al segle XIX, quan va aparèixer la *filoxera*, plaga originària d'Amèrica, que va ser considerada la més devastadora per a la viticultura mundial, com també per a l'economia local. En conseqüència, les vinyes varen ser abandonades.

Molts anys més tard, es va fer possible la recuperació del conreu de la vinya i els pagesos varen acceptar el repte de tornar-li a donar la importància d'altres temps.

Les famílies vinyateres de Caldes fins època recent han estat:

Josep Boatell, Esteve Comas, Antoni Ginestà, Salvador i Alfredo Mont, Joaquim Pujol (“Cucurucúc”), germans Riera (“Can Paianu”), Joan Ros (“Quiquets”), Ramon Rovira, Joaquim Sans i Andreu Torrents (“Can Milans”).

En temps de verema Caldes era un no parar entre les vinyes i els cellers on es premsava el raïm i sempre hi havia un veí disposat a deixar la seva premsa a qui no en

tenia. La canalla es delia per anar a trepitjar raïm... L'olor omplia els carrers de la vila, les abelles envoltaven els cups i mentre es feinejava hi havia un ambient familiar i de bon veïnatge.

Propietaris de premses vinícoles

Antoni Ginestà

Família Riera (“Paianu”)

Família Ros (“Quiquets”) encara existeix.

Família Rovira

Família Torrents (“Can Milans”) encara existeix